

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313201009
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1313201009.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcu: U.r, nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/X, V., zast. AK Herceg, s.r.o., so sídlom: Košická 56, Bratislava proti žalovanému v 1. rade: ZOYA SK, spol. s r.o., so sídlom: Horný Val 8/17, Žilina, IČO: 31 391 575, v likvidácii v mene spoločnosti konaná likvidátor Ing. Tibor Bátory, Andreja Kmeťa 19, Žilina 010 01 žalovanému v 2. rade: ARÉNA Pezinok, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 656 003, zast. AK - Advokáti Heinrich, s.r.o., so sídlom: Skautská 12, Nitra, v spojení s opravným uznesením zo dňa 13.02.2018, č.k. 12C/14/2013 - 182, o uloženie povinnosti podať návrh na vklad, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, v Bratislave, zo dňa 24.09.2014, č. k. 12C/14/2013-134, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III, v Bratislave, zo dňa 24.09.2014, č. k. 12C/14/2013-134 potvrdzuje.

Žalovanému v 1. rade sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalovaný v 2. rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu zo dňa 25.01.2013, ktorou sa domáhal, aby súd prvej inštancie uložil žalovaný v 1. a v 2. rade povinnosť v zmysle notárskej zápisnice N5/2010, NZ 2175/2010, NCR1s 2237/2010, zo dňa 25.01.2010, ktorá bola spísaná notárkou JUDr. Idou Plichtovou, podať Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikované v petite žaloby.

2. Súd prvej inštancie poukázal, okrem iného na notársku zápisnicu N5/2010, NZ 2175/2010, zo dňa 25.01.2010, na základe ktorej žalobca až dňa 28.12.2012 doručil Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava návrh na vklad záložného práva k sporným nehnuteľnostiam, pričom Správa katastra dňa 09.01.2013 pod č. V-31216/2012 rozhodla tak, že návrh na vklad záložného práva do katastra podľa záložnej zmluvy, uzavretej dňa 25.01.2010 medzi účastníkmi Domstavba, spol. s.r.o., ako záložca, X. F. ako dlžník a U. N. ak záložný veriteľ, zamietla, s odôvodnením, že z aktuálneho LV č. XXXX k.ú. Y. zistila, že vlastníkom sporných nehnuteľností (parc. č. XXXX/X, XXXX/X a stavby so súpisným číslom XXXX, postavenej na pozemku parc. č. XXXX/X) nie je už záložca, Domstavba spol. s.r.o., ale je na LV č. XXXX vedený ako vlastníkom spoločnosť, žalovaného v 2. rade, ktorá spoločnosť tieto nehnuteľnosti nadobudla kúpnu zmluvou od predávajúcej spoločnosti Domstavba, spol. s.r.o. a to rozhodnutím o povolení vkladu dňa 20.09.2011 pod č. V-22764/2011. Správa katastra konštatovala, že spoločnosť Domstavba, spol. s.r.o., nie je v čase rozhodovania o návrhu na vklad a ani v čase podania návrhu na vklad, vlastníkom predmetných nehnuteľností a preto nemá v čase rozhodovania o návrhu,

nakladať s týmito nehnuteľnosťami. preto predložená záložná zmluva nie je spôsobilá na to, aby na jej základe mohol byť povolený vklad záložného práva do Katastra nehnuteľností v prospech žalobcu, ako záložného veriteľa.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 123 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 151a a § 151e Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na ustanovenie § 28, § 29 a § 31 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností.

4. Na základe vyhodnotenia dôkazov, súd prvej inštancie konštatoval, že mal za preukázané, že žalobca, ako záložný veriteľ, uzatvoril dňa 25.1.2010 so žalovaným v 1. rade, ako záložcom, (po zmene obchodného mena, predtým Domstavba, spol. s r.o.,) a X. F., ako záložným dlžníkom, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcich sa v k. ú. Y., zapísaných na LV č. XXXX, v tom čase vo vlastníctve Domstavba, spol. s r.o.. Návrh na vklad záložného práva na základe tejto zmluvy doručil žalobca Správe katastra až dňa 28.12.2012. Avšak ešte pred podaním návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, žalovaný v 1. rade, ako záložca, previedol záloh kúpnu zmluvou na žalovaného v 2. rade. Vklad vlastníckeho práva na nového vlastníka bol povolený v konaní sp. zn. V - 22764/2011 ešte dňa 20.9.2011, teda pred dorúčením návrhu na vklad záložného práva v prospech žalobcu.

5. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 151e, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde sa vyslovene uvádza, že záložné právo k nehnuteľnostiam vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon3c) neustanovuje inak. Záložné právo zo spornej zmluvy o zriadení záložného práva teda tiež malo vzniknúť až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia príslušnej správy katastra o povolení vkladu. Žalobca sa však mylne domnieva, že záložné právo vzniklo už samotným uzavretím Zmluvy o zriadení záložného práva dňa 25.1.2010.

6. Súd prvej inštancie z LV č. XXXX zistil, že žalovaný v 1. Rade, pôvodne s obchodným menom Domstavba, spol. s.r.o., bol v čase uzavretia Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 25.1.2010 vlastníkom sporných nehnuteľností a preto v tom čase žalobcovi nič nebránilo v tom, aby záložné právo k sporným nehnuteľnostiam dal zapísať i do katastra nehnuteľností. V čase, keď žalobca po viac ako jeden a pol roku, si záložné právo chcel dať do Katastra nehnuteľností zapísať, žalovaný v 1. rade medzičasom, kúpnu zmluvou previedol sporné nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade. Súd prvej inštancie, s poukazom na stanovisko Správy katastra, ako aj s poukazom na príslušné ustanovenie Občianskeho zákonníka mal za to, že zmena v osobe vlastníka zálohu, bráni povoliť vklad záložného práva v prospech žalobcu. Preto súd prvej inštancie ani v čase podania žaloby nemohol uložiť povinnosť žalovanému v 1. rade, aby podal Správe katastra pre hl. m. SR Bratislavu návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorých preukázateľne od 20.09.2011 nie je vlastníkom.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v 2. rade nebol účastníkom spornej zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 25.01.2010. Poukázal na vecnú legitimitáciu, ktorej nedostatok znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia, alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného oprávnenia, alebo povinnosti, o ktoré v konaní ide. Námietku žalovaného v 2. rade o nedostatku jeho pasívnej legitimitácie, súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodnú a preto žalobu voči nemu zamietol.

8. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, úspešnému žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli, avšak priznal náhradu trov prvoinštančného konania žalovanému v 2. rade a to vo výške 616,82 eur.

9. Proti rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd, v súlade s ustanovením § 220 Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a uložil žalovanému v 1. a v 2. rade povinnosť podať Okresnému úradu Bratislava katastrálny odbor, návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k.ú. Y., obec V., U. časť Y., zapísaných na LV č. XXXX. Zároveň navrhol, aby právnomu zástupcovi žalovaného v 2. rade náhradu trov konania nepriznal a zároveň, aby žalovaných v 1. a v 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaného (žalobcu- pozn. odvolacieho súdu) trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

10. Žalobca poukázal na notársku zápisnicu zo dňa 25.01.2010 na zabezpečenie pohľadávky vo výške 730.000 eur zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 25.01.2010 medzi záložným dlžníkom X. F. a záložným veriteľom U. N., keď predmetom záložnej zmluvy boli nehnuteľnosti na LV č. XXXX. Zdôraznil, že v

notárskej zápisnici bolo dohodnuté, že návrh na vklad záložného práva podá záložca, t.j. žalovaný v 1. rade. Pod bodom 5/ Notárskej zápisnice sa žalovaný v 1. rade zaviazal záloh až do času úplného splatenia zabezpečenej pohľadávky nescudziti, nedarovať, ani nezriadiť záložné právo, ani iné právo v prospech tretej osoby bez predchádzajúceho písomného súhlasu záložného veriteľa. Právne služby pri týchto úkonoch záložcovi i záložnému dlžníkovi poskytovala Advokátska kancelária JUDr. Gavorovej - t.j. žalovaný v 2. rade.

11. Žalobca uviedol, že návrh na vklad záložného práva podal až po tom, čo si záložca nespĺnil svoju povinnosť dohodnutú v záložnej zmluve. Uviedol, že bezodkladne nebol návrh na vklad záložného práva podaný z dôvodu, že v čase zriadenia záložného práva v prospech žalobcu, bol záloh zaťažený ťarchou v prospech UniBanka, a.s. a podanie návrhu na vklad záložného práva v zmysle notárskej zápisnice by banka automaticky považovala za default, čo zmluvné strany nemali záujem vyvolať. Žalobca uviedol, že podpisom záložnej zmluvy vzniklo záložné právo a povinnosť žalovaného v 1. rade ako záložcu podať návrh na vklad záložného práva. Porušenie povinnosti žalovaného v 1. rade nemôže sankcionovať žalobcu, ako to vyplýva z rozsudku. Zároveň žalobca uviedol, že súd prvej inštancie dňa 24.09.2014 vyhlásil rozsudok, a to napriek skutočnosti, že žalovaný v 1. rade neprevzal žiadnu zásielku a nezúčastnil sa žiadneho pojednávania a ani mu nebol ustanovený opatrovník, čím došlo k porušeniu § 29 ods. 3 OSP.

12. Odvolanie žalobcu bolo doručované žalovanému v 1. rade a právnenému zástupcovi žalovaného v 2. rade s výzvou, aby sa k nemu v lehote 10 dní vyjadrili. Zásielka pre žalovaného v 1. rade sa vrátila späť súdu prvej inštancie dňa 18.12.2014 s tým, že adresát na adrese označenej súdom prvej inštancie je neznámy. Zástupca žalovaného v 2. rade prevzal odvolanie žalobcu dňa 15.12.2014 a zároveň sa podaním zo dňa 19.12.2014 písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, keď súd riadne zistil skutkový stav veci a rozhodol právne správne. Zároveň navrhol, aby žalobca bol zaviazaný zaplatiť žalovanému v 2. rade trovy odvolacieho konania vo výške 83,89 eur. Podľa žalovaného v 2. rade žalobca svoje odvolanie zdôvodnil veľmi stručne, len zrekapituloval skutkový stav a uviedol, že žalovaný v 1. rade sa nezúčastňoval súdneho konania a tiež, že podľa záložnej zmluvy bol žalovaný v 1. rade povinný podať návrh zápisu záložného práva do katastra a pokiaľ si nespĺnil túto povinnosť, tak to nemôže zaťažovať žalobcu. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ale len zopakoval svoje prednesy a písomné podania z konania pred súdom prvej inštancie. V tomto smere sa však súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu. Žalobca žiadnym spôsobom neuviedol, v čom vidí, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný v 2. rade žiadnym spôsobom neparticipoval na vytvorení záložnej zmluvy, v tomto smere žalobca ani nepredložil žiadne dôkazy, pričom žalovaný v 2. rade ani nemohol nijak zasahovať do realizácie záložného práva. Žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, v čom by mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, pretože žiadna takáto skutočnosť nenastala. Pokiaľ sa súdneho pojednávania nezúčastnil žalovaný v 1. rade, táto skutočnosť nie a nemôže byť odňatie možnosti žalobcovi konať pred súdom, pretože sa to netýka žalobcu, len žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade je právnickou osobou, pričom súd konštatoval, že mal vykázané doručenie predvolania podľa § 48 ods. 2 OSP. Žalovaný v 2. rade poukázal na ust. § 101 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého súd pojednával v neprítomnosti žalovaného v 1. rade, čím nemohol žiadnym spôsobom porušiť práva žalobcu a ani nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Podľa § 29 ods. 3 OSP, súd len „môže“ konať, nie je to jeho povinnosťou. Žalovaný v 2. rade k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci uviedol, že žalobca nepoukázal na žiadne právne zdôvodnenie, ani skutočnosť, v čom presne vidí, že by súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil. Je jasný právny stav, že záložné právo vzniká až zápisom vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností, čo súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Ani jeden zo žalovaných nie je pasívne legítimovaný, a preto ani jednému z nich nie je možné uložiť podať návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, čoho sa žalobca žalobou domáha.

13. Odvolací súd zaslal vyjadrenie žalovaného v 2. rade k rukám právneho zástupcu žalobcu, ktorý ho prevzal 18.04.2017. Vyjadrenie žalovaného v 2. rade bolo doručované žalovanému v 1. rade, zásielka sa odvolaciemu súdu vrátila dňa 08.06.2018. Zástupca žalobcu sa k vyjadreniu žalovaného v 2. rade písomne nevyjadril. K vyjadreniu žalovaného v 2. rade sa písomne nevyjadril ani žalovaný v 1. rade.

14. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu tejto veci po 30.06.2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (v zmysle ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí

tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 01. 07. 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP, rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky odvolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov CSP, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok II ods. 1 a ods. 2 CSP), vrátane článku III ods. 1 CSP.

15. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

16. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom v časti merita veci, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

17. Podľa 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil a na takýchto právnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 OSP (procesný právny predpis platný v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie).

20. V danej veci neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikuje príslušnú právnu normu, tzn. úplne opomenie aplikovať príslušnú právnu normu, aplikuje nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikuje normu inú, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretuje, alebo správne zvolenú alebo správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právna úprava považuje záložné právo za vecné právo v cudzej veci, pričom táto konštrukcia nastane len za predpokladu, že záložné právo k zálohu vzniklo a to v súlade so zákonom podľa § 151e ods. 2 OZ, v zmysle ktorého záložné právo k nehnuteľnostiam vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Iný právny názor zastáva žalobca v odvolaní, keď konštatuje, že podpisom záložnej zmluvy, obsiahnutej v notárskej zápisnici, vzniklo záložné právo a povinnosť žalovaného v 1. rade ako záložcu, podať návrh na vklad záložného práva. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď poukázal na ust. § 151e ods. 2 OZ, ale aj ust. § 151a OZ a ust. § 123 OZ.

21. Podľa § 151e ods. 1 OZ, na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 151e ods. 2 OZ, záložné právo k nehnuteľnostiam, k bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

23. Záložné práva k nehnuteľnostiam, ktoré podliehajú evidencii v katastri nehnuteľností, sa zapisujú do katastra vkladom a k vzniku záložného práva k nehnuteľnostiam dochádza až vkladom v súlade s ust. § 28 ods. 1 Zákona o katastri nehnuteľností a nie uzavretím samotnej záložnej zmluvy. Teda predpokladom pre vklad záložného práva je návrh podaný na správu katastra, ktorá je miestne príslušná podľa polohy nehnuteľnosti, pričom takýto návrh na vklad záložného práva môže podať ako záložný veriteľ, tak aj

záložca. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení (§ 28 ods. 3 a § 31 ods. 3 až 6 zákona o katastri nehnuteľností). Vzhľadom na vyššie uvedené preto neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že už podpisom záložnej zmluvy obsiahnutej v notárskej zápisnici vzniklo záložne právo.

Odvolacie dôvody žalobcu, ktorý polemizuje s názorom súdu prvej inštancie o dôvode prečo nebol návrh na vklad záložného práva podaný bezodkladne nie je spôsobilý privodiť zmenu rozhodnutia vo veci samej.

24. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), bolo dôsledkom vykonaného dokazovania, tak ako to súd prvej inštancie uviedol na str. 2 svojho odôvodnenia. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie zhodnotil jednotlivé dôkazy, jednotlivo ale aj vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP) a dôvod žalobcu, že v čase zriadenia záložného práva v prospech žalobcu bol záloh zaťažený farchou prospech Unibanka, a.s. a podanie takéhoto návrhu na vklad založeného práva by banka automaticky považovala za default, podľa odvolacieho súdu tieto nemajú vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov za následok inú úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s úvahou súdu prvej inštancie. Odvolací súd považuje všetky zistenia súdu prvej inštancie a ich následne odôvodnenie za dostatočné a právne posúdenie veci za správne.

25. K odvolacej námietke žalobcu, že postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a to tým, že súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok napriek tomu, že žalovaný v 1. rade neprevzal žiadnu zásielku a nezúčastnil sa žiadneho pojednávania a ani mu nebol ustanovený opatrovník, čím malo dôjsť k porušeniu ust. § 29 ods. 3 OSP, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vo veci na pojednávaní dňa 24.09.2014, kedy vo veci vyhlásil rozsudok vo veci samej, predvolal strany sporu s tým, že pokiaľ sa týka žalovaného v 1.rade vychádzal z aktuálneho výpisu z obchodného registra z ktorého vyplýva, že sídlo žalovaného v 1.rade od 17.11.2011 bol Horný Val 8/17, Žilina 010 01. Zároveň pred otvorením pojednávania súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný v 1.rade má predvolanie na pojednávanie vykázané fikciou doručenia. V čase vyhlasovania rozsudku súdu prvej inštancie platil Občiansky súdny poriadok (procesný právny predpis do 30.06.2016) a podľa vtedy platného ust. § 48 ods. 2 OSP, „ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedené v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú a to aj vtedy, ak ten kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie??. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v 1.rade bola písomnosť doručená na adresu: ZOYA - SK, spol. s.r.o. so sídlom Horný Val 8/17, Žilina 010 01. Zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie späť 09.09.2014. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný v 1.rade má predvolanie na pojednávanie vykázané fikciou doručenia podľa § 48 ods. 3 OSP, ustanovenie § 48 je správne, nesprávne však súd prvej inštancie poukázal na ods. 3 namiesto ods. 2, keď podľa ust. § 48 ods. 3 v tom čase bolo doručovanie písomnosti pre právnické osoby upravované v ust. § 48 ods. 2 a pre fyzické osoby v ust. § 48 ods. 3 OSP. U oboch subjektoch, či už pri právnických osobách, resp. pri doručení písomnosti fyzických osôb v prípade, ak nebolo možné doručiť písomnosť a iná adresa týchto subjektov nebola súdu známa, v oboch prípadoch sa písomnosť považovala po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú a to aj vtedy, ak sa právnická, resp. fyzická osoba (ktorá je podnikateľom) o tom nedozvie.

26. Z aktuálneho výpisu z Obchodného registra Okresného súdu v Žiline odvolací súd zistil, e spoločnosť ZOYA SK, spol. s.r.o. bola zrušená od 19.03.2019. Týmto dňom vstúpila do likvidácie a to na základe uznesenia Okresného súdu v Žiline č.k. 26CbR/61/2017-28 zo dňa 11.02.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2019. Súd spoločnosť zrušil, nariadil jej likvidáciu a vymenoval likvidátora: Ing. Tibor Bátory, Andreja Kmeťa 19, Žilina 010 01. Podľa § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra. Podľa § 68 ods. 2 Obch. zákonníka zániku spoločnosti predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie, ak jej imanie prechádza na právneho nástupcu. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenie zánik spoločnosti, podobne ako aj jej vznik je dvojstupňový, pričom spoločnosť musí byť najskôr zrušená a po zrušení spoločnosti nasleduje likvidácia s výnimkou prípadov, keď zákon likvidáciu nevyžaduje. Do výmazu z obchodného registra aj keď je spoločnosť zrušená a prebieha likvidácia, alebo likvidácia už bola vykonaná, je právnickou osobou, ktorá má aj spôsobilosť byť účastníkom konania a preto môžu byť proti nej vedené súdne alebo iné konania.

27. Na záver odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie, neobstojí ani ďalšia odvolacie námietka žalobcu, že by žalobcovi, prípadne žalovanému v 1.rade bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súd nesprávnym procesným postupom mal znemožniť strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento

nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP- procesný právny predpis platný do 30.06.2016).

28. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 1,2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní v 1. a 2.rade mali v odvolacom konaní plný úspech vo veci. Žalovanému v 1.rade nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania, preto odvolací súd vyslovil, že žalovaný v 1.rade aj napriek tomu, že mal v odvolacom konaní úspech, nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Odvolací súd priznal žalovanému v 2.rade, ktorý bol zostúpený právnym zástupcom, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a to v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).